

fastsat regionale underlofter for de samlede beholdninger af kampvogne, pansrede kampkøretøjer og artilleripjecer. Kampfly og angrebshelikoptere er på grund af deres høje mobilitet ikke omfattet af de regionale underlofter.

Det øverste underloft gælder for de samlede beholdninger i de tre inderste zoner tilsammen. Det næsthøjeste underloft omfatter de to inderste zoner, og det laveste underloft er fastsat for centralregionen alene. Dette system bevirker, at det er muligt at foretage flytninger af materiel indefra og udad i zoneinddelingen, men ikke den modsatte vej ind mod centrum. Med henblik på at forhindre for store koncentrationer af materiel i yderzonen (flankeområdet) er der dog fastsat visse yderligere begrænsninger for, hvor store mængder materiel, der må overflyttes dertil.

Danmark er placeret i den næstinderste zone, som på vestlig side desuden omfatter Frankrig, Italien og Storbritannien, og på østlig side det baltiske, hviderussiske, karpatiske og Kiev militærdistrikt. Centralregionen består af Belgien, Holland, Luxembourg og Tyskland, samt Polen, Tjekkoslaviet og Ungarn.

Beholdninger, der overstiger de numeriske begrænsninger ifølge de overordnede lofter og de regionale underlofter, samt tilstrækkelighedsreglen, skal reduceres i løbet af højst 40 måneder efter Traktatens ikrafttræden. Reduktionerne skal som hovedregel gennemføres ved destruktion. Visse andre reduktionsmetoder, herunder konvertering (ombygning) af et vist antal kampvogne og pansrede kampkøretøjer til ikke-militære formål, anerkendes dog også som tilladte reduktionsmetoder.

Antallet, typesættningen og den geografiske placering af alt materiel inden for hver enkelt kategori og type, samt ændringer heri, skal meddeles (notificeres) alle øvrige deltagerstater. De oplysninger om våbenbeholdningerne, som modtages i denne informationsudveksling, danner endvidere grundlag for verifikation gennem inspektioner på stedet i de enkelte deltagerstater af, at Traktatens bestemmelser overholdes, herunder at reduktionsprocessen gennemføres som foreskrevet i Traktaten, og at de numeriske begrænsninger herefter overholdes.

B. Traktatens og dens protokollers enkelte bestemmelser

Artikel I (generelle forpligtelser)

Artikel I bestemmer, at hver deltagerstat skal opfylde forpligtelserne vedrørende de fem våbenkategorier ved de konventionelle væbnede styrker og gennemføre de øvrige foranstaltninger i Traktaten. Artiklen indeholder endvidere en fortegnelse over de

af Traktaten omfattede protokoller med tilhørende bilag.

Artikel II (definitioner)

Artikel II indeholder definitioner af nøglebegreberne i Traktaten, bl.a. af de to grupper af deltagerstater, anvendelsesområdet, de fem kategorier af traktatbegrænsede konventionelle våben og konventionelt udstyr og øvrige traktatomfattede våbensystemer. Der henvises til protokollen om eksisterende typer, som skal ajourføres med periodiske mellemrum, uden at dette anses som ændringer af Traktaten. Artiklen henviser endvidere til protokollen om helikopter-rekategorisering. Denne protokol indeholder nærmere bestemmelser om kategorisering af kamphelikoptere, herunder om procedurerne for konvertering og certifikation af multi-rolle angrebshelikoptere som kampstøttehelikoptere.

Artikel III (tælleregul)

I denne artikel fastslås det, at alle kampvogne, pansrede kampkøretøjer, artilleri, kampfly og angrebshelikoptere, som falder ind under definitionerne i artikel II, og som findes inden for anvendelsesområdet, skal tælles med under lofterne og dermed være genstand for Traktatens numeriske begrænsninger. Undtaget herfra er de syv under litra A-G i artiklen anførte kategorier, som bl.a. omfatter materiel under fremstilling, til forskning eller udvikling, til oplægning, til eksport eller reeksport, eller som tilhører paramilitære styrker eller er i transit.

Artikel IV-V (overordnede lofter og regionale underlofter)

Artikel IV, paragraf 1 fastsætter det overordnede loft for, hvor meget traktatbegrænset materiel, hver gruppe af deltagerstater må være i besiddelse af inden for hele anvendelsesområdet, herunder hvor store mængder, der må være i aktive enheder.

Det fastslås, at det hærmateriel (kampvogne, pansrede kampkøretøjer og artilleri), som ikke er i aktive enheder, skal anbringes i udpegede permanente depoter, som kun må være placeret i de tre inderste zoner.

Paragraf 2, 3 og 4 fastlægger de regionale underlofter for henholdsvis den tredjeinderste og næstinderste zone samt centralzonen.

I paragraf 5 bestemmes det, at deltagerstater, som tilhører samme gruppe, kan placere hærmateriel i aktive enheder på hinandens territorier. Der må dog kun stationeres konventionelle væbnede styrker på en anden deltagerstats territorium efter samtykke fra modtagerstaten.

I følge paragraf 6 er der mulighed for under visse betingelser at overføre kvoter for hærmateriel i centralzonen til områder i den næstinderste zone tilhø-